

Sygn. akt II Ca 838/14

POSTANOWIENIE

Dnia 30 grudnia 2014r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy II Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Grażyna Kobus

Sędziowie: SO Barbara Nowicka

SO Małgorzata Mróz

Protokolant Violetta Drohomirecka

po rozpoznaniu w dniu 16 grudnia 2014r. w Świdnicy na rozprawie

sprawy z wniosku **M. B. i Z. B.**

przy udziale (...) **SA w K.**

o ustanowienie służebności przesyłu

na skutek apelacji wnioskodawców

od postanowienia Sądu Rejonowego w Świdnicy

z dnia 30 lipca 2014r., sygn. akt I Ns 172/12

postanawia:

oddalić apelację.

Sygn. II Ca 838/14

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 30 lipca 2014 r. Sąd Rejonowy w Świdnicy oddalił wniosek M. B. i Z. B. w sprawie przy uczestnictwie (...) SA w K. o ustanowienie służebności przesyłu.

Z ustaleń Sądu Rejonowego wynika, że wnioskodawcy są właścicielami położonych w miejscowości B. działki nr (...), dla której Sąd Rejonowy w Świdnicy prowadzi księgę wieczystą nr (...) oraz działek nr (...), dla których Sąd Rejonowy w Świdnicy prowadzi księgę wieczystą nr (...).

Przez działki te przebiegają napowietrzne linie elektroenergetyczne:

- nr(...) - niskiego napięcia z przewodami nieizolowanymi, z 2 słupami żelbetonowymi, przelotowymi pojedynczymi,
- nr (...) - niskiego napięcia z przewodami nieizolowanymi, z 1 słupem żelbetonowym, przelotowym pojedynczym,
- nr (...) - niskiego napięcia z przewodami nieizolowanymi, z 1 słupem żelbetonowym, przelotowym pojedynczym,
- nr (...) - średniego napięcia z przewodami nieizolowanymi, z 1 słupem żelbetonowym, przelotowym pojedynczym,
- nr (...) - średniego napięcia z przewodami nieizolowanymi, z 1 słupem żelbetonowym, przelotowym pojedynczym,

- nr (...) - średniego napięcia z przewodami nieizolowanymi, z 1 słupem żelbetonowym, przelotowym pojedynczym,
- nr (...) - średniego napięcia z przewodami nieizolowanymi, z 1 słupem żelbetonowym, przelotowym pojedynczym.

Linia niskiego napięcia była linią poniemiecką, jednak została przez poprzednika prawnego uczestnika przebudowana, z posadowieniem nowych betonowych słupów oraz wprowadzona do majątku jako środek trwały w XII 1976 r. Linia średniego napięcia została zbudowana w 1979 r.

Zarządzeniem Ministra Przemysłu z 16 stycznia 1989 r., wykonując zarządzenie nr 57 Prezesa Rady Ministrów z 30 grudnia 1988 r. w sprawie podziału niektórych przedsiębiorstw państwowych zgrupowanych we (...), z dniem 1 stycznia 1989 r. utworzono przedsiębiorstwo państwowe Zakład (...), powstałe w wyniku podziału przedsiębiorstwa państwowego (...), na bazie zakładu (...) w W.. Przedmiotem jego działania jest m.in. przesyłanie i dostarczanie energii oraz modernizacja i remonty linii energetycznych. Zarządzeniem Ministra Przemysłu z 20 lipca 1993 r. przekształcono przedsiębiorstwo państwowe (...) w jednoosobową spółkę Skarbu Państwa Zakład (...) S.A. w W., a spółka ta wstąpiła we wszystkie prawa i obowiązki poprzednika, z wyjątkiem praw i obowiązków przejętych przez (...) S.A. dotyczących mienia podlegającego wniesieniu przez Skarb Państwa do tej spółki. (...) przejęły m.in. linie energetyczne Ś.-K., Ś.-Z. i Ś.-M..

Przedmiotem działalności spółki przekształconej z w/w przedsiębiorstwa państwowego było m.in. przetwarzanie i wysyłanie energii elektrycznej oraz modernizacja i remonty linii energetycznych.

Właścicielami działek należących obecnie do wnioskodawców uprzednio byli:

- nr (...) – do 1990 r. Skarb Państwa, następnie Gmina (...), która w 1993 r. sprzedała ją Z.. i M. B.;
- nr(...) - od 1947 r. osoby fizyczne, aż do wnioskodawców;
- nr (...) – od 1972 r. osoby fizyczne, aż do wnioskodawców;
- nr (...) – od 1969 r. osoby fizyczne, aż do wnioskodawców;
- nr (...) – od 1960 r. osoby fizyczne i (...), aż do wnioskodawców;
- nr (...) – od 1947 r. osoby fizyczne, aż do wnioskodawców;
- nr (...) – od 1966 r. osoby fizyczne, aż do wnioskodawców.

Przy takich ustaleniach faktycznych Sąd Rejonowy oddalił wniosek uznając, że uczestnik postępowania nabył służebność gruntową odpowiadającą treści służebności przesyłu przez zasiedzenie.

W uzasadnieniu wskazał, że przepisy Kodeksu cywilnego dotyczące służebności przesyłu, wprowadzone ustawą z dnia 30 maja 2008 r. (Dz.U z 2008 r. nr 116 poz.731), weszły w życie dnia 3 sierpnia 2008 r., a do tego dnia do służebności odpowiadających treści służebności przesyłu należało stosować ogólne przepisy o służebnościach gruntowych. Przed tą datą zatem uczestnik mógł zasiedzieć służebność gruntową o treści odpowiadającej służebności przesyłu, przy spełnieniu przesłanek zasiedzenia.

Zgodnie z art.292 kc służebność gruntową można nabyć przez zasiedzenie tylko w wypadku korzystania z trwałego i widocznego urządzenia. Przepisy o nabyciu własności nieruchomości przez zasiedzenie stosuje się odpowiednio. Z kolei art. 72 Kc stanowi, iż posiadacz nieruchomości nie będący jej właścicielem nabywa własność, jeżeli posiada nieruchomość nieprzerwanie od lat dwudziestu jako posiadacz samoistny, chyba że uzyskał posiadanie w złej wierze (zasiedzenie). Po upływie lat trzydziestu posiadacz nieruchomości nabywa jej własność, choćby uzyskał posiadanie w złej wierze.

Odesłanie do przepisów o nabyciu własności nieruchomości przez zasiedzenie, zawarte w zdaniu drugim art. 292 k.c. obejmuje tylko kwestie nie uregulowane w zdaniu pierwszym tego artykułu i pozwala stosować przepisy o nabyciu nieruchomości przez zasiedzenie do zasiedzenia służebności gruntowej jedynie odpowiednio. Do zasiedzenia służebności gruntowej nie ma zastosowania wymaganie posiadania samoistnego (art. 176 § 1 k.c. w zw. z art. 336 k.c.), mają natomiast zastosowanie odpowiednie przepisy o nabyciu nieruchomości przez zasiedzenie dotyczące terminów posiadania, w zależności od dobrej lub złej wiary.

Jedna linia energetyczna na działce wnioskodawczyni wybudowana została w 1979 r. a druga przed 1945 r. lecz następnie została przebudowana, skoro posiada słupy żelbetowe, nie zaś drewniane.

Z taką modernizacją zazwyczaj łączy się zmiana przebiegu linii, skoro w miejsce słupów drewnianych wstawione zostają słupy betonowe, zazwyczaj wyższe, co powoduje inny rozstaw słupów i przebieg linii na innej wysokości. W efekcie tak zbudowane/zmienione trwałe urządzenie użytkowane było, w tym kształcie, przez poprzedników uczestnika od 1976r.

Aktualnie urządzenia przesyłowe należą do (...) S.A. natomiast w dacie budowy i przyjmowania do ewidencji środków trwałych należały one do przedsiębiorstwa państwowego - (...), który przechodził kolejne przekształcenia własnościowe, zatem jego następcą, tj. (...) w W. korzystał a po kolejnych przekształceniach jego następcą dalej korzysta z urządzeń przesyłowych znajdujących się na nieruchomości wnioskodawców, bowiem mimo kolejnych przekształceń organizacyjnych i własnościowych zadaniem przedsiębiorstwa przesyłowego zawsze było przesyłanie i dostarczanie energii oraz modernizacja i remonty linii energetycznych.

Przedsiębiorstwo państwowe wykonywało przed dniem 1 lutego 1989 r. władztwo nad rzeczą mogące doprowadzić do zasiedzenia służebności gruntowej (jakkolwiek wówczas nie na swoją rzecz), natomiast po tej dacie już dla siebie, w imieniu własnym. Zaliczenie posiadania poprzednika (w tym wypadku Skarbu Państwa) jest możliwe, jeżeli podczas biegu zasiedzenia nastąpiło przeniesienie posiadania, bowiem „Osoba prawna, która przed dniem 1 lutego 1989 r. miała status państwowej osoby prawnej i nie mogła nabyć (też w wyniku zasiedzenia) własności nieruchomości Skarbu Państwa, może do okresu samoistnego posiadania wykonywanego po tej dacie zaliczyć okres posiadania Skarbu Państwa przed dniem 1 lutego 1989 r., jeżeli w tym czasie nastąpiło przeniesienie posiadania” (por. postanowienie SN z 9 lutego 2012 r. III CZP 93/11).

Posiadanie takie, było posiadaniem w rozumieniu art. 352 kc i mogło prowadzić do zasiedzenia służebności gruntowej odpowiadającej treścią służebności przesyłu (art. 292 w zw. z art. 172 kc). Stanowisko to wyrażono właśnie w odniesieniu do przedsiębiorstw przesyłowych, które do dnia 1 lutego 1989 r. korzystały ze służebności przesyłu w ramach zarządu mieniem państwowym w imieniu i na rzecz Skarbu Państwa, a więc w istocie były dzierżycielami w rozumieniu art. 338 kc, co uniemożliwiało im, podobnie jak art. 128 kc, nabycie na swoją rzecz własności ani innych praw rzeczowych (por. orzeczenia Sądu Najwyższego z 25 stycznia 2006 r. I CSK 11/05, z dnia 10 kwietnia 2008 r. IV CSK 21/08, z dnia 17 grudnia 2008 r. I CSK 171/08, z dnia 10 grudnia 2010 r. III CZP 108/10, z dnia 8 czerwca 2005 r. V CSK 680/04 i z 31 maja 2006 r. IV CSK 149/05).

Jeżeli natomiast właścicielem nieruchomości obciążonej i władnącej oraz posiadaczem służebności przesyłu był Skarb Państwa nie mogło dojść do zasiedzenia służebności, bowiem właściciel nie może nabyć służebności na własnej nieruchomości (por. postanowienie SN z 3 lutego 2010 r. II Csk 465/09). Oznacza to, że odmiennie zostanie oceniona sytuacja działki nr (...), gdyż tylko ona stanowiła do 1990 r. własność Skarbu Państwa, pozostałe natomiast były własnością osób fizycznych, co umożliwiało rozpoczęcie i bieg okresu zasiedzenia.

W przypadku tej ostatniej działki bieg okresu zasiedzenia mógł rozpocząć się dopiero w 1990r. Jednocześnie ponieważ uczestnik (jego poprzednicy) byli z tej samej przyczyny (tj. własność Skarbu Państwa) w dobrej wierze, zasadny jest w tej sytuacji 20-letni okres zasiedzenia, zatem uwzględniając możliwość doliczenia do tego okresu połowę czasu posiadania służebności za okres od 1976 r. do 1990 r. (art. 10 noweli kc z 1990 r.), zdaniem Sądu Rejonowego złożenie wniosku nastąpiło już po upływie okresu wymaganego do zasiedzenia służebności, który upłynął w 2003 r.

W przypadku pozostałych działek początek biegu zasiedzenia liczony będzie, zależnie od rodzaju linii, od 1976 r. lub od 1979 r., co również wskazuje na zakończenie okresu zasiedzenia przed złożeniem wniosku, bowiem najpóźniej w 2009 r.

Domniemanie dobrej wiary (art.7 kc) nie zostało w istocie obalone przez wnioskodawców, a to ich powinność taka obciążała. Procedowanie zaś w kierunku wykazania /braku/ zgody wnioskodawców (ich poprzedników) na posadowienie na nieruchomości spornych urzędzeń (co miałyby, jak można przypuszczać, wskazywać na złą wiarę uczestnika) jest natomiast o tyle niecelowe, że zgoda taka wyłączałaby w zasadzie sens niniejszego postępowania, skoro stanowiłaby podstawę korzystania przez niego (poprzedników) z nieruchomości wnioskodawców, a dysponując takową uczestnik w ogóle nie musiałby podnosić zarzutu zasiedzenia.

W ocenie Sadu uczestnik wykazał przeniesienie na niego posiadania służebności przez Skarb Państwa po 1 lutego 1989 r. Przekazano bowiem majątek i zadania dotychczasowego posiadacza a zadania te były wykonywane i brak w sprawie okoliczności uzasadniających tezę przeciwną.

Uczestnik mógł zatem doliczyć do okresu biegu zasiedzenia służebności okres jej posiadania przez poprzedników – (...) przedsiębiorstwo państwowe oraz (...). Bieg zasiedzenia rozpoczyna się od 1979 r. lub 1976 r., skoro działki nie były w tym przypadku własnością państwową.

W niniejszej sprawie zostały spełnione wszystkie przesłanki z art.292 kc. W tym czasie nie nastąpiło przerwanie biegu okresu zasiedzenia liczonego od tych dat, a więc uczestnik nabył przez zasiedzenie przedmiotową służebność.

Powyższe postanowienie zaskarżyli wnioskodawcy zarzucając mu:

1) naruszenie prawa materialnego:

- art.176 § 1 kc przez jego niewłaściwe zastosowanie i przyjęcie, że uczestnik może doliczyć do czasu, przez który sam posiada, czas posiadania swego poprzednika i że podczas biegu zasiedzenia nastąpiło przeniesienie posiadania, przez co doszło do zasiedzenia służebności przesyłu;

- art.305¹ kc i art.305² kc w zw. z art.3 kc poprzez ich niezastosowanie wobec przyjęcia przez Sąd, że doszło do zasiedzenia służebności gruntowej, a tym samym brak podstaw do ustanowienia prawa służebności przesyłu, bo prawo to już istnieje;

- art.285 kc w zw. z art.292 kc poprzez błędne zastosowanie w niniejszej sprawie w drodze analogii i uznania, że doszło do zasiedzenia służebności gruntowej przez uczestnika postępowania;

- art.292 kc w zw. z art.176 § 1 kc i art.172 kc przez ich niewłaściwe zastosowanie polegające na zaliczeniu do okresu zasiedzenia uczestnika postępowania okresu korzystania ze służebności przez jego poprzednika prawnego posiadającego status przedsiębiorstwa państwowego;

- art.172 kc w zw. z art.292 kc poprzez uznanie, że dopuszczalne jest uznanie uczestnika postępowania oraz jego poprzedników prawnych za posiadaczy nieruchomości w dobrej wierze;

- art.7 kc przez jego niewłaściwe zastosowanie i przyjęcie, że uczestnik postępowania i jego poprzednicy prawni pozostawali w dobrej wierze, podczas gdy korzystając z ich nieruchomości bez tytułu prawnego są posiadaczami służebności w złej wierze;

2) naruszenie prawa procesowego:

- art.233 § 1 kpc w zw. z art.328 § 2 kpc i art.13 kpc poprzez naruszenie zasady

swobodnej oceny dowodów związanej z ustaleniem, że uczestnik postępowania wykazał, że po 1 lutego 1989 r. nastąpiło przeniesienie posiadania służebności gruntowej o treści służebności przesyłu przez Skarb Państwa na poprzedników prawnych uczestnika;

- art.328 § 2 kpc i art.299 kpc w zw. z art.13 kpc poprzez niewyjaśnienie podstawy faktycznej z przytoczeniem przepisów prawa, która pozwalałaby na przyjęcie, że w sprawie doszło do zasiedzenia służebności gruntowej, w szczególności niewskazanie dowodów, na których oparł się sąd i przyczyn, dla których innym dowodom odmówił wiarygodności i mocy dowodowej oraz nieuzasadnione pominięcie przez Sąd dowodu z przesłuchania wnioskodawców, który to dowód miał istotne znaczenie dla ustalenia stanu faktycznego sprawy.

Wskazując na powyższe wniesli o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu, ewentualnie o zmianę tego postanowienia poprzez uwzględnienie wniosku w całości i przyznanie im od uczestnika postępowania kosztów postępowania za obie instancje.

Sąd Okręgowy rozpoznając apelację oparł się na ustaleniach faktycznych Sądu Rejonowego mających uzasadnienie w zebranych w sprawie materiale dowodowym i zważył, co następuje:

Apelacja podlegała oddaleniu.

Nietrafne są zarzuty wnioskodawców dotyczące zarówno naruszenia prawa materialnego jak i procesowego sprowadzające się do kwestionowania stanowiska Sądu Rejonowego, iż uczestnik postępowania nabył przez zasiedzenie służebność gruntową o treści odpowiadającej służebności przesyłu, w związku z czym brak jest przesłanek dla ustanowienia służebności przesyłu na podstawie art.305¹ kc zgodnie z wnioskiem.

Ściślej rzecz biorąc w okolicznościach rozpoznawanej sprawy należy przyjąć, że poprzednik prawny uczestnika postępowania najpóźniej w dniu 29 grudnia 2006 r. w przypadku linii energetycznej niskiego napięcia przebiegającej przez działki nr (...) oraz 31 grudnia 2009 r. w przypadku linii energetycznej średniego napięcia przebiegającej przez działki nr (...) nabył w drodze zasiedzenia służebność odpowiadającą treści służebności przesyłu na podstawie przepisu art.292 kc, co do linii niskiego napięcia oraz służebność przesyłu co do linii średniego napięcia, po czym nastąpiło przeniesienie posiadania tych służebności na uczestnika.

(vide: uchwała SN z 22 maja 2013 r., III CZP 18/13, OSNC nr 12 poz.,139 z 2013 r.).

Jak wynika z niewadliwych ustaleń Sądu Rejonowego niekwestionowanych przez apelujących napowietrzna linia energetyczna niskiego napięcia (...) była linią poniemiecką, która została w 1976 r. przebudowana włącznie z wymianą starych drewnianych słupów na żelbetowe i przyjęta do majątku (...) w W. – przedsiębiorstwa państwowego, jako środek trwały 29 grudnia 1976 r. zaś napowietrzna linia energetyczna średniego napięcia (...) została zbudowana w 1979 r. i wówczas przejęta jako środek trwały przez (...) w W. do eksploatacji. Obie linie pozostawały w zarządzie tego (...) wykonywanym przezeń w imieniu własnym, ale na rzecz Skarbu Państwa zgodnie z obowiązującą do 1 lutego 1989 r. zasadą jednolitej własności państwowej wyrażoną w art.128 kc.

Poprzednicy prawni uczestnika jak i on sam począwszy od 1 września 2011 r., korzystali z trwałych i widocznych urządzeń na działkach wnioskodawców w postaci przebiegających przez nie dwóch napowietrznych linii energetycznych podtrzymywanych przez cztery słupy żelbetowe pojedyncze w przypadku linii niskiego napięcia i cztery słupy żelbetowe, pojedyncze w przypadku linii średniego napięcia.

Wprawdzie nie można przyjąć za Sądem Rejonowym, że poprzednicy prawni uczestnika byli posiadaczami służebności w dobrej wierze, niemniej ta okoliczność nie ma wpływu na prawidłowość zaskarżonego orzeczenia, skoro faktycznie doszło do zasiedzenia przed wystąpieniem przez wnioskodawców z wnioskiem o ustanowienie służebności przesyłu.

Uczestnik postępowania nie przedłożył dokumentów, z których wynikałoby, że jego poprzednik prawny przedsiębiorstwo państwowe (...) miał zgodę ówczesnych właścicieli poszczególnych nieruchomości na których są

posadowione urządzenia przesyłowe na korzystanie z tych nieruchomości, po wybudowaniu linii przesyłowych, dla ich bieżącego utrzymania, a więc tytuł prawny nie tylko do wejścia na grunt, ale i do dalszego korzystania z niego.

Jeśli zatem przyjąć złą wiarę poprzednika prawnego uczestnika oraz, że bieg terminu do zasiedzenia służebności dla urządzeń linii energetycznej posadowionych na nieruchomościach wnioskodawców rozpoczął się najpóźniej odpowiednio 29 grudnia 1976 r. i 31 grudnia 1979 r., to zasiedzenie służebności odpowiadającej treści służebności przesyłu nastąpiło po upływie 30 lat stosownie do przepisu art.172 § kc w zw. z art.176 kc. Jeśli bowiem bieg terminu zasiedzenia rozpoczął się po wejściu w życie Kodeksu cywilnego, a jego zakończenie nie nastąpiło przed dniem 1 października 1990 r., to do obliczenia terminu zasiedzenia mają zastosowanie terminy określone w art.172 kc w brzmieniu ustalonym ustawą z 28 lipca 1990 r. o zmianie ustawy – Kodeks cywilny (Dz.U. nr 55 poz.321).

Zasiedzenie służebności nastąpiło na rzecz poprzednika prawnego uczestnika (...) SA, który następnie przeniósł posiadane służebności na (...) SA w K..

Obie linie energetyczne były nieprzerwanie eksploatowane – niskiego napięcia od 1976 r., a średniego napięcia od 1979 r. najpierw przez (...) w W. jako zarządzający mieniem państwowym w imieniu i na rzecz Skarbu Państwa, a następnie po 1 lutego 1989 r. przez przedsiębiorstwo państwowe (...)w W. po uwłaszczeniu go na posiadanym mieniu, będącym dotychczas własnością państwową na podstawie art.2 i 3 ustawy z 29 września 1990 r. o zmianie ustawy o gospodarce gruntami i wywłaszczaniu nieruchomości (Dz.U. nr 79 poz.464 ze zm.). W 1993 r. na bazie tego przedsiębiorstwa powstała jednoosobowa spółka Skarbu Państwa o nazwie(...)w W.. Na skutek połączenia tej spółki akcyjnej ze spółką akcyjną (...) w J. powstała spółka działająca pod kolejnymi firmami: (...) SA, (...) SA i od 1 września 2011 r. (...) SA w K.. Na skutek powyższych przekształceń własnościowych ostatecznie uczestnik postępowania przejął majątek byłego (...) w W., w tym napowietrzne linie energetyczne przechodzące przez nieruchomości wnioskodawców.

Przy takim charakterze relacji między wskazanymi wyżej podmiotami należy przyjąć, że pomiędzy Skarbem Państwa i osobą prawną uwłaszczoną jego nieruchomością zgodnie z art.2 ustawy z 29 września 1990 r. o zmianie ustawy o gospodarce gruntami i wywłaszczaniu nieruchomości tj. (...) w W. i kolejnymi spółkami akcyjnymi powstałymi na bazie tego przedsiębiorstwa istnieje następstwo prawne w zakresie posiadania nieruchomości, jak również posiadania służebności gruntowej odpowiadającej treści służebności przesyłu (art.245⁽¹⁾ kc).

Tym samym niezasadny jest zarzut naruszenia przepisu art.176 § 1 kc poprzez jego zastosowanie do stanu faktycznego ustalonego w tej sprawie oraz art.285 kc w zw. z art.,292 kc i art.172 kc.

Nie można zgodzić się z wywodami skarżących, że Skarb Państwa nie był poprzednikiem prawnym uczestnika postępowania przez co niemożliwym było zaliczenie do okresu niezbędnego dla nabycia służebności przesyłu okresu posiadania służebności gruntowej o treści odpowiadającej służebności przesyłu przez (...) w W..

Zaliczenie posiadania poprzednika – Skarbu Państwa jest możliwe jeżeli podczas biegu zasiedzenia nastąpiło przeniesienie posiadania, tak jak miało to miejsce w rozpoznawanej sprawie.

Nie ma podstaw do przyjęcia, że posiadanie służebności przesyłowej przez przedsiębiorstwo państwowe przed dniem wejścia w życie ustawy nowelizującej kodeks cywilny z 1989 r. nie było posiadaniem w rozumieniu art.352 § 1 kc i nie mogło prowadzić do zasiedzenia.

(vide: postanowienie SN z 17 grudnia 2008 r., I CSK 171/08, OSNC nr 1 poz.15 z 2010 r.)

Ponadto w orzecznictwie Sądu Najwyższego jest już utrwalony pogląd o dopuszczalności nabycia w drodze zasiedzenia służebności o treści służebności przesyłu na rzecz przedsiębiorstwa przed ustawowym uregulowaniem służebności przesyłu w art.305¹-305⁴ kc.

(vide: uchwała SN z 7 października 2008 r., III CZP 89/08, biuletyn SN nr 10 s.7 z 2008 r.; postanowienie SN z 4 października 2006 r., II CSK 119/06, Monitor Prawniczy 2006 r., nr 21; uchwała SN z 22 maja 2013 r., III CZP 18/13, OSNC nr 12 poz.139 z 2013 r.).

Nietrafny jest również zarzut obrazy art.233 § 1 kpc w zw. z art.328 § 2 kpc i art.13 § 2 kpc poprzez naruszenie zasady swobodnej oceny dowodów polegającej na przyjęciu, że uczestnik wykazał nastąpienie przeniesienia po 1 lutego 1989 r. posiadania służebności gruntowej o treści służebności przesyłu przez Skarb Państwa na jego poprzedników prawnych z przyczyn omówionych wyżej.

Wreszcie chybiony jest zarzut naruszenia art.328 § 2 kpc w zw. z art.299 kpc i art.13 kpc poprzez niewyjaśnienie podstawy faktycznej z przytoczeniem przepisów prawa materialnego oraz nieuzasadnionego pominięcia przez Sąd dowodów z przesłuchania wnioskodawców, który miał, ich zdaniem istotne znaczenie dla ustalenia stanu faktycznego sprawy. Sąd Rejonowy przesłuchał wnioskodawcę, który w swoich zeznaniach wskazywał jedynie na uciążliwości związane z uprawą działek, na których są posadowione słupy linii energetycznej, więc zeznania te nie miały istotnego znaczenia dla prawidłowego rozstrzygnięcia sprawy.

Wobec powyższego Sąd Okręgowy oddalił apelację z mocy art.385 kpc w zw. z art.13 § 2 kpc jako pozbawioną usprawiedliwionych podstaw.